

אולם הם לא דרשו כי החבר יכניס למשק את שאר רכושו הפרטי — יכול להיות לחבר שהדיבוקר רדיו פרטי, אוסנוע פרטי, רוב החברים, שהכירו את אורה חיי הקיבוץ בצורה זו או אחרת, רצו להימנע מחיי קיבוץ אדוקים, בהיותם משוכנעים שהקיבוץ כחניק במידה בה את אישיותו החפשית של הפרט.

מחשבותיהם התקדמו לעבר משטר של מושב שיתופי, המשלב חיי משפחה פרטיים עם עבודה קיבוצית. אולם בינתיים הם חיו חיי קיבוץ, הנובעים בהכרח ממיציאותם הכלכלית, וגם מן העובדה שבכל המשק ישנו רק זוג אחד — משפחתו של יהושע כהן, לשעבר מפקד לח"י נודע, שגם סיפק למשק את הילד היחיד.

המבנה

בעית הבעיות היא: מים. אין במקום אף טיפה אחת מן הנזול, היקר מנפט.

אפילו מי השתיה מובאים ממרחק רב מתל-ירוחם, דבר המסביר מדוע היו גיללים אנשי המקום לא לתת מי שתיה אף לקבוצות מטיילים. הסיכוי לקבל מים בצינור מהצפון קלוש מאד. בבקרים בתערוכת כיבוש השממה, ראו במפת-המים שהצינור יגיע אליהם בשנת 1971. „דרושה סבלנות ארוכת טווח!“ נאנחו.

סיכוי טוב יותר טמון במי הגשמים העוברים בחודיות משך כמה ימים בחורף, חולפים במהירות עצומה וטוחפים אתם את מיטב האדמה.

בשעתו הוקם סכר, נוצר אגם נהדר. אולם המים הערימו על המשק, חפרו מנהרה עמוקה מתחת לסכר, נעלמו בביוון לעסלוגי ועזה.

כל זמן שאין מים, אין במקום שטחי מרעה נרחבים. העדר חייב לנודד במרחקים, בלחיית הרועים. אין זה תפקיד המתאים לגבר בגיל העמידה, המבקש להרהר בשלוחת נפש בספרי אפלטון.

עדר הכבשים, המונה כעת 400 ראש, מעורר בעיות משלו. הצבריות שבו, בנות הגזע המקומי, מצטיינות בצמר רע ובחוסר כל בשר; ואילו בנות ארר גנטינה, בעלות צמר ובשר טוב, סובלות מהשמש וממחלות. כבשות מעוברות מתורכיה, שהובאו בכיווח, המליטו באניה, הגיעו בעצב חלוש.

ענף אחר של המשק, הזקוק גם הוא להשקאה, הוא ענף ההאריחה. כבר מזמן רצו בני המשק להקים במקום שני בתי-האריחה, בעיקר למען אנשי המדע והפיתוח המודרניים לעתים קרובות לסביבה זו. בואו של האורה האפלטוני עשוי לתת דחיפה גדולה, אם לא גדולה כדי, לענף זה.

לא מכבר עלתה השמש מעל להרים הרחוקים. השומר עבר בין הצריפים, צעק „בוקר טוב, שדה בוקר!“ אנשי המקום קמו כולם, התרחצו תוך שימוש קמצני ביותר במים היקרים, אכלו ארוחת בוקר בצריף העץ הפשוט, המשמש כחדר אכילה. עתה החלה העבודה. רק למעטים מאוד זוהי עבודה במקום. הרוב יצא רחוק אל מחוץ לתחומי המשק, לסיורי הבסחה ולעבודות חוץ. הקבוצה בתמונה יוצאת בעגלה ללוות מודדים הסוקרים את השטח, זקוקים לליווי ביסחוני. בתמונה נראית יפה צורתו של המשק ללא עצים.

שחרית

חמורה

חמורה יותר מבעיית המים היא בעיית הדם. שדה בוקר זקוקה לאנשים, שוב צינור לא יביא אותם מן הצפון.

למשק נורמלי ישנו צינור כזה בצורת תנועת-נוער, המסונפת לתנועה הארצית. לשדה-בוקר אין תנועה. היא זקוקה לבואם של אנשים שיימשכו עליידי הקסם המיוחד של המקום, הרוכזטיקה הנגבאית שאינה מתבטאת בשחיץ חיצוני, אלא בחוסר הבלתי נראה המחבר את האדם אל נוף-הפרא. שנאת בני שדה-בוקר לקאבוויאיזם אינה העמדת-פנים. הם שונאים את הפירסום המסולף שניתן להם, מפני שהביא אליהם אנשים בלתי-נכונים, רודפי התי הוליבודי, שהתאכזבו חיש מהר בעוני-האבק ובזרמי-היועיה.

המשק מצוייד בקיבה בריאה מאוד כשהמדובר בעיכול בני אדם. אדם ה"מצטרף למשק נחשב משך חודש לאורה, משך חמשה חדשים נוספים למו"עמד, מתקבל כחבר בחודשי הששי. אין בדיקה אידיאולוגית, ועד כה נתקבלו כל המועמדים הרציניים.

שדה-בוקר הוא המקום האידיאלי לאדם אשר החיים בצפון נמאסו עליו. לאדם המבקש להשתתף במעשה-בראשית, לבנות לעצמו עולם חדש בנוף עטור ההוד הקדמון בחברת צעירים כמותו, המבקש חיי שיתוף, מבלי שיצטרף לקצף את אישיותו בדפוטים הנוקשים יותר של קיבוץ אדוק.

בעייה חברתית מיוחדת הקוראת לתגבורת אנושית: בעיית הרחוקים והרווקות, אשר חסרים להם לפי שעה שותפים/ות ליצירת תאים משפחתיים.

תמורת כל אלה יכול המועמד החדש לצפות לתשע שעות עבודה קשה ביום, לתנאים משקיים קשים יותר מאשר בכל מקום אחר בארץ. לאקלים היבש והבריא של רמת הנגב לחיים בצל דמות אשר כנפיה פרוסים על פני המשק משך 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע: בעיית הבטחון.

כי החיים בשדה בוקר, על אף כל ההכחשות, הם הרפתקה הספוגה רומני-סיקה עמוקה — אולי המקום האחרון של רומנטיקה עברית אמיתית ששרד בישראל.

זאב וסוסקה ישנים בצוותא על מיטתם, בחדר המשמש גם מזכירות. זאב הוא אחד המיסודים, צעיר חיפאי שהצטרף לקבוצת הטיירים שהגו ברעיון לראשונה. „לא אדם אחד ממציא רעיון“, אומר אחד החברים. „אדם אחד מבטא אותו, אך רבים הם החושבים. הוא מתגבש לאט לאט ו" שני מוסיף: „לא באנו לשנות סידרי עולם. המציאות מכוונת אותנו במציאת צורת-החיים המתאימה ביותר. כיום היא מחייבת אותנו להיות חיי קיבוץ.“ בני המקום התקבצו מכל פינות הארץ, מעטים צברים, האחרים בני חוץ לארץ שגדלו בארץ.

ערביית

שלושה קברים מקיפים את המשק.

בדרך מתל-ירוחם, שתהווה פעם חלק של הכביש החדש אלילת, משקיף על הנוסע קברו של יוסף „במי בני יאירי, הצעיר הכוונן שנהרג במארב במקום זה (העולם הזה 792).

* האדמה במקום היא אדמת סוף מסוג לס שבאה מחצי האי סיני. היא פורייה תחת השקאה.

